

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica I. după Rusalii a tuturor Sfinților.

Roada pogorîrii Spiritului Sfânt în lume în ziua de Rusalii — a fost alcătuirea Sfinților, cari au strălucit și vor străluci în adevărata Biserică a Domnului — în toate veacurile. Cine au fost acești Sfinți când au trăit ei pe pământ? Ei au fost aceea ce suntem și noi: bieții fii ai lui Adam, moștenitori ai păcatului strămoșesc, supuși la tot felul de boale și de năcazuri, și plecați spre rău, spre păcat. Mulți dintre ei într-o vreme din viața lor au fost păcătoși, dar cu toții au făcut pocăință. Mulți s'au deschilinit prin vârstă, prin starea și treapta lor de viață, prin naștere, dar cu toții s'au potrivit în doua lucruri: în a iubi pe Dumnezeu mai pe sus de toate și a sluji Lui, în a suferi orice năcăz și a dispregia lumea.

Apostoli, Mucenici, Verguri, Vergure, Mărturisitori, Călugări, Impărați, Regi, Boieri, mari și mici, învățați și neînvințați, tineri și bătrâni, toți au fost asemenea încredința lui Isus Hristos, nedăjduind întru El, iubindu-L, urmând Lui, și suferind pentru iubirea Lui. Iată cine au fost Sfinții, și ce viață au petrecut ei pe pământ! Ce lucru mângăitor este a vedea astăzi un număr atât de mare de fericți și de Sfinți în Ceriu, în Raiu! Dar mângăierea noastră va fi mică și neînsemnată, dacă nu ne vom ni-zui și noi să umblăm pe urmele lor, și să facem ce au făcut dânșii, Ferice de noi; dacă vom începe măcar de azi înainte a petrece o viață sfântă, cucernică, cu frica lui Dumnezeu... *Teme-te de Dumnezeu, și poruncile lui le păzește, că aceasta este tot omul, scrie înțeleptul Solomon în Eccles.*

Dacă Sfinții — în viața lor din lumea aceasta — au trecut prin mari probe, încer-

cări, ispite și năcazuri; în ceasul morții lor au gustat bucurii și veselii negrăite — ca răsplata pentru amărăciunile din viață. Moartea, care e soaima oamenilor de lume, frica și groaza sufletelor vinovate și păcătoase, pentru Sfinți a fost odihnă, o mângăiere, și precum zic Sfinții și Biserica — un dulce somn. Inși și Mucenicii la locurile de chinuire și între călăii cei mai sălbateci — erau nu numai liniștiți, ci plini de bucurie și veselie. Sfinții au privit moartea ca o trecere dela rău la bine, dela plângere la bucurie și desfătare, dela război la pace, dela umilire la biruință. La porunca lui Dumnezeu: *ca sufletul să plece din lumea aceasta*, Sfinții răspundeau: *Bucuratu — m'am și veselitu — m'am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge. Mergem veseli, o fraților, pentru-că știm, că mergem în Raiu. Mare este deosebirea între viața Sfinților și a celor răi. Acestia petrec o viață amară. Dar cea din urmă zi din viață este plăcută pentru Sfinți, și amară pentru cei răi și necredincioși. Noi pizmuiim dulcea moarte a Sfinților, dorim și zicem: Să moară sufletul meu cu moartea dreptilor. Dar dacă voim să avem o moarte dulce ca și cei dreți, să nu ne fie greu a petrece într-o amărăciune puținele zile din viața noastră pământească!*

* * *

Care este acuma starea Sfinților din Ceriu? Ne-o spune sfântul Apostol Pavel: *Ochiu omenesc nu a văzut, urechie nu a auzit, la inima omului nu a străbătut ceea ce a gătit Dumnezeu pe seama celor ce-l iubesc pe dânșul.* Toți sunt fericți, și în posesiunea deplină și sigură a unei fericiri vecinice. Noi ne socotim fericți, când nu avem înlăuntrul nostru ceva ce să ne în-

tristeze și să ne turbure, și când înafară de noi ochiul, urechia și toate simțurile își găsesc îndestulare, veselie și plăcere. — Dar oare este în lume adevărată fericire deplină, desăvârșită? Nu este, și apoi și dacă ar putea să fie, aceasta n'ar putea ținea decât vre-o câteva minute de înșelăciune și de beție, de amețire. Dar în ceriu e deapurarea fericire, și tot așa va fi în vecii vecilor!! Este fericit acel sărac Lazar, care cerșia la poarta bogatului îmbuibat. Fericiți sunt mucenicii, sihastrii, călugării, vergurii și fecioarele, Sfinții toți, și nu mai au ce să doască. Ei au pe Dumnezeu, îl au în sine și îl văd afară de sine întru minunile măririi sale. Ei simțesc că sunt cu totul ai lui Dumnezeu, și că Dumnezeu este pentru dânșii tot binele. Când era încă în lume sfântul Francisc de Assisi și zicea: *Dumnezeul meu și toate!* se simțea fericit pe acest pământ. Ce va fi a zice aceste cuvinte, a le simți și a le gusta în Ceriu? Să rugăm pe Sfinți, cari sunt frații noștri, și prietini noștri cei mai buni și iubitori, să-i rugăm ca să ne facă să pricepem și să pătrundem soarta lor preafericită, pentru ca să ne aprindem cu dorința și râva de a urma virtuțile lor, a umbla pe cărările lor, ca așa să ne învrednicim de soarta ca să ne împărtășim și noi de mărirea cea vecinică a Raiului. — Amin.

Datorințele părinților față de copiii lor.

(Urmare)

Acestea sunt cuvintele Spiritului Sfânt? Oare deprindu-se astfel? Cinstea părintască se slăbește pe zi ce merge. Pruncul îndată ce iese din fașii — începe a umbla de capul lui, slobod, și grăește numai preste umeri cu părinții lui încărunși de ani . . . Câtă slobozenie în purtare, în vorbire! Tatăl se face ca un frate cu copilul său, maica ca o soră cu fata sa, ba mai mult: în anumite familii voința copilului se împlinește, aceea e mai mare și poruncește, launele și grelușii lor se urmează. De aici apoi vine molcăciunea părinților, iar copiilor le cresc coarnele, cresc poftetele lor . . . De aici apoi în părinți datina aceea de a nu se îngriji de nimica, și mai bine le place să-și închidă

ochii preste greșelele și și păcatele pruncilor decât să-i îndrepte cu o muștrare, ci-i lasă de capul lor. — Nu e de lipsă a se arăta totdeauna la copii cu o față aspră, încruntată, ci de multe ori trebuie să ridem de încercările lor și să iertăm câte un lucru ce-l fac din ușurătatea vrăstei lor. — Departe să fie de noi a lăuda pe acei părinți crânceni cari nu știu muștră, dojeni pe pruncii lor decât numai suduindu-i, injurându-i, blăstându-i, aprinși la față, sbiară cât pot cu ei și cu băta în mână . . . Ei voesc să rumpă să sfarme trestia aceea ce o mâna prietinescă ar fi ridicat'o . . . Vreau să smulgă din fragedul lor copil viața aceea ce a primit'o dela ei? Ba fac și mai mult. ei dejosesc și îndobitocesc sufletul lor, îl închid fără nădejdea de a se stârni simțăminte mai cinstite, mai mărețe, îmbrăcând dreptatea în haine de răzbunare.

Așadară în creșterea pruncilor să nu fie nici o asprime? Să fie bună dragostea aceea oarbă, care nu vede nimica de îndreptat în copii. Să fiți buni — mă invoesc la asta, dar spre a fi buni — nu e de lipsă să tămâieți pe copiii voștri, ca și când ar fi niște zeități: nu e de lipsă să lăsați după toate capriciile lor, launele lor, tatăl să lese toate după feciori, mama după fete . . . Nu e de lipsă, că după-ce voi ați pedepsit pe copii — apoi să vă rugați de iertare lor cu glas duios . . . să vă faceți a nu ști voi singuri aceea ce știu toți, a nu vedea voi singuri în copiii voștri, aceea ce văd toți: fala, mândria, sumeția lor, uitarea privirea aceea aspră, vorbirea aceea în batjocură, răspunsurile acelea seci, îndărătnice, venirea acasă noaptea târziu, șederile acele îndelungate în locurile acelea . . . departe de casa părintească, în crișme etc. Și a nu face așa — ați socoti voi că e sămnn de bunătate și de dragoste? Ba nu, ci dimpotrivă ar fi sămnn de cruzime și de ură . . .

Dar eu îmi muștru, dojenesc, cert, pedepsesc pe copii, însă nu câștig nimica . . . Poate că nu umblați pe calea cea dreaptă . . . A chivernisi și îndreptă suflete, a face și crește oameni de omenie (caractere) este măiestria măiestrilor. — Vedeți un arbore. Noi băgăm de samă ce lipse are, cercetăm firea lui — trunchiul lui e tot mereu în soare — ca să crească, rădăcinile sunt în pământ ca să-și iee nutremânt din pământ, se taie și se curățesc ramurile — ca să facă

roade multe și frumoase! Iată chipul îngrijirilor ce trebuie să le aibă un tată și o mamă de pruncii lor. Ca să fie copiii buni și de omenie — trebuie să-i mulcomim când trebuie, să-i încurajăm când e lipsă, să-i facem să-și plece grumazii în ce trebuie să asculte, să-i împintenâm și să-i îmboldim la ce e de împintenat... Să nu lăsați nimica după copii — când e vorbă de înfrânarea poftelor rele, când se vatămă sfînțania moravurilor și a religiunii, să se dojenească și pedească când e de dojenit și de pedepsit rar să se laude, — căci laudele sunt pentru tineri un venin subțire, care imbată de cap tinerimea — purerea îndestulată cu ea însaș...

Eu îi îndrept, îi cert pe copiii mei, dar n'ajung la nimica cu ei. Vor fi și de acei copii — cari ori cât vor umbla dojeniiți, și pedepsiți, se vor face tot mai răi, mai asprii, mai încăpăținați, cărora nu le poate porunci nici mintea nici puterea... Sunt de compătimit părinți cari au astfel de prunci, dar răul acesta nu e fără leac. După ce ai isprăvit cu toate încercările de frică — cum și de dragoste părințască, îndreptați-vă către Cel ce ține în mâinile sale inimile oamenilor. După ce ați făcut tot aceea ce stă în puterea voastră, rugați-vă lui Dumnezeu, să facă El, ceea ce nu puteți face voi... Lungă vreme și tot mereu fără nici o roadă voi ați grăit despre Dumnezeu neascultătorilor voștri copii, încercați acum a vorbi despre copiii voștri răi la Dumnezeu milcelor și a toată mângăierea, și fiți siguri, că copilul rugăciunilor voastre, copilul lacrimilor voastre nu va peri, cu mult mai puțin fiul pildelor voastre.

(Va urma.)

au legat călugărițele, iar pe Fevronia au dus-o înaintea Guvernatorului Selim. Acesta a întrebat-o că cine este și ce lege ține? iar dânsa i-a răspuns, cumcă e creștină și că numele ei este Fevronia. Deci Guvernatorul a indemnă-o să se lapede de Hristos și să servească idolilor, însă cuvioasa nu s'a plecat, drept aceea a fost torturată în modul cel mai grozav și anume a fost întinsă în patru părți și sub dânsa s'a aprins foc, pre care se turna uleu, iar pre spate fu bătută cu pari de fier. De foc se topeau cărnurile fericitei și curgeau pe pământ. Apoi s'a spânsurat și s'a tăiat limba, pre care o-a întins-o însași Stănia cu mare curaj, I s'au scos dinții, s'au tăiat țiglele și pe rane s'a pus jeratic, apoi i s'au tăiat mâinile și picioarele și în urmă capul. Intre atâtea grozave și nespuse torturi Sf. Fevronia a preamărit pre Dumnezeu. Aieve mare este darul lui Dumnezeu, care a dat putere unei fecioare tinere a răbda atâtea dureri.

Osemintele cuvioasei le-au adunat creștinii și le-au îngropat cu toată onoarea. Când se făcea amintirea ei la aniversarea morții, între călugărițe sta și dânsa la locul ei îndătinat și cânta cu călugărițele. Starița mânăstirii odată a voit a o pipăi să vada ca oare aieve dânsa este, dar iată Sf. Fevronia s'a făcut nevăzută, n'a voit adeca să se pună mâna pre dânsa.

Guvernatorul Selim după torturarea Fevroniei a nebunit, și umbla sbierând și urlând ca vitele, și în urmă i s'a lovit capul de o stânca și așa cel rău cu rău și-a luat sfârșitul.

Serbările iubilare din Oradea-Mare. Am anunțat și noi la timp pregătirile făcute în dimenziuni largi pentru a prăznui cu cuvenit fast și evlavie iubileul de 150 ani dela înființarea diecezei române unite a Orăzii. Când scriem aceste șire, serbările sunt la culme. Lume multă sa pregătit a lua parte la acest praznic înălțător. Din acesta ocaziune în numărul festiv al „Vestitorul”-ui pâr. vicar general episcopesc Ilustrisimul Dr. Gh. Miculaș a adresat un inimos circular clerului și credincioșilor din eparhia Orăzii vestind distincțiunea cu

Cuvioasa Martiră Fevronia (25 Iunie) a fost călugăriță la mânăstirea Nisibi în Mesopotamia lângă hotarul Persiei. A viețuit și a suferit martiriul sub împăratul Dioclețian pe la anul 304. Dânsa a întrecut pre toate călugărițele ce erau cu dânsa cu vieța ei nevinovată și cu pietatea.

În zilele lui Dioclețian Persii au atacat mânăstirea din Nisibi. Cele mai multe călugărițe au fugit din mânăstire, iar Fevronia fiind morboasă a remas acolo cu alte trei călugărițe. Persii au spart porțile mânăstirii,

paliu arhiepiscopal a In. Preasfinției Sale *Valeriu Traian Frențiu* de către Preafericitul Părinte Patriarh al Romei. Intru mulți ani Părinte Sfinte!

Bust pentru Dr. Gh. Bilașcu. Amintirea acestui mare fiu al Maramureșului preocupă spiritele acelor, cari l'au cunoscut și știut aprecia. În Cluj s'a constituit un comitet cu scopul de a aduna fonduri pentru rădicarea unui bust merit de a eterniza figura blândă a savantului barbat de științe, pe care noi Maramureșenii ne obișnuisem a-l numi *Badea Gheorghe*. Maramureșul nostru a bună seamă nu va întârzia a se asocia cu toată solitudinea la aceasta mișcare, care intenționează a scoate în relief vredniciele acestui profesor universitar care cu atâta duiosie și-a iubit patria sa mai mică Maramureșul, în a cărui sin — în cimiterul din Petrova — a dorit să-i se așeze osemintele spre odihnă.

Pornirea spre unire. Creștinismul trece în Rusia prin foarte mari încercări. Dar aceasta este un motiv mai mult ca unii credincioși ai bisericii rusești! să se îndrepte spre unire cu Roma.

Mai ales în Ucraina este o mișcare mai mare în această direcție. Acolo deja mai multe parohii ortodoxe au îmbrățișat credința catolică și s'au pus sub ascultarea Mitropolitului greco-catolic din Lemberg, Mgr. Scepticky. Se dau chiar numele acelor

sate ortodoxe, cari au trecut la unire împreună cu preoții lor: Teraspoli, Jabolotow, Dokudiw, Bubelj, Polskij. Acelaș lucru se petrece și în Guberniul Kamenez-Podolk, unde trecerile la unire sunt destul de dese.

Daca bolșevicii n'ar împiedeca pe ucranieni să comunice cu mitropolitul Scepticky, atunci numărul satelor ar fi mult mai mare. Va veni însă și vremea libertății; atunci se va putea vedea pornirea adevărată spre unire în Ucraina.

(Sentinela catolică.)

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca poporală creștină din Maramureș”. No. 1. „Marele dar al Credinții” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei. Se pot procura dela Librăria „Asociațiunii p. cultura poporului român din Maramureș” în Sighet (Piața Unirii No. 25)

A apărut din „Biblioteca poporală” din Gherla. No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 + 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților” de acelaș autor. Prețul 6 Lei + 1 Leu porto. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”
tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

19 — 25 Iunie 1927.

19. Dumineca I. d. Rusalii (Ev. Mat. 10, 32.) Ap. Iuda fr. Domnului.
20. Luni. M. Metodiu † 312 d. Hr.
21. Marți. M. Iulian.
22. Miercuri. M. Eusebiu † 380 d. Hr.
23. Joi. M. Agripa. † 259 d. Hr.
24. Vineri. Nașt. Sf. Ioan Bot.
25. Sâmbăta. M. Fevronia.